

Kohnstamm

kaderbesluit dat voorziet in een verhoging van de strafmaat voor bepaalde delicten indien deze zijn begaan met een terroristisch oogmerk. De fracties van D66 en de OSF hadden het voornemen om braaf en zoals het hoort hun steun te geven aan een wetsvoorstel waarover in Europees verband bindende afspraken zijn gemaakt.

Het tweede deel van het wetsvoorstel vloeit ten eerste niet voort uit enig Europees kaderbesluit en is ten tweede, zonder dat daarover advies is gevraagd aan de Raad van State, in de loop van het wetgevingsproces bij tweede nota van wijziging in het implementatiewetsvoorstel ingevlochten. Dit deel ziet onder meer op het strafbaar stellen van samenspanning bij een delict dat gepleegd zou gaan worden met een terroristisch oogmerk. Tegen dit specifieke onderdeel van het wetsvoorstel leven bij mijn fractie en die van de OSF inhoudelijke en procedurele bezwaren: inhoudelijk omdat naar ons oordeel de grenzen van wat het strafrecht vermag daarmee overschreden worden en procedureel omdat het niet aangaat om nationale wensen voor wetgeving in de houdgreep van Europese implementatieafspraken te nemen, zeker als over dat onderdeel van het voorstel daarenboven geen advies van de Raad van State beschikbaar is. De zojuist in stemming gebrachte motie bepleitte dat aan een deel van die procedurele bezwaren tegemoet zou worden gekomen met de mogelijkheid dat in het vervolg van het debat de inhoudelijke discussie over de eventuele strafbaarstelling van samenspanning verder uitgediept zou kunnen worden. De motie is echter verworpen. Dat zo zijnde, zal mijn fractie niet zwichten voor het feit dat strafbaarstelling van samenspanning willens en wetens in gijzeling is genomen door de door Europa verplicht gestelde strafbaarstelling van delicten met een terroristisch oogmerk en zich dus verplicht voelen tegen het wetsvoorstel te stemmen.

De heer **Witteveen** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. Vorige week heb ik in het debat gesteld dat de PvdA-fractie hier het wetsvoorstel op dezelfde wijze beoordeelt als de PvdA-fractie in de Tweede Kamer. Dat wil zeggen dat wij de wet een goed idee vinden,

voor zover het gaat om de uitvoering van het Europese kaderbesluit, maar principiële bezwaren hebben tegen de niet door het Europese kaderbesluit vereiste samenspanningsbepalingen. In de Tweede Kamer leidde dat ertoe dat de PvdA-fractie het wetsvoorstel steunde, maar aantekening vroeg voor het onderdeel inzake de samenspanning. Een dergelijke procedurele mogelijkheid kent de Eerste Kamer niet. Dat is terecht, lijkt mij, en wij moeten dus kiezen. Wij houden de indruk dat toevoeging van de samenspanning inhoudelijk overbodig en onwenselijk is en procedureel een gevaarlijk precedent schept door voorbij te gaan aan de verplichte adviesaanvraag bij de Raad van State. Wij vonden de toelichting van de minister op beide punten niet overtuigend. Alles afwegende, brengt dat mijn fractie tot een stem tegen het voorstel.

De heer **Holdijk** (SGP): Mevrouw de voorzitter. De fracties van SGP en ChristenUnie zullen het wetsvoorstel steunen, ondanks het feit dat zij van mening zijn dat onder de gegeven omstandigheden, wat betreft opsporings- en vervolgingsmogelijkheden, op dit ogenblik geen behoefte bestaat aan een uitbreiding van de samenspanningsdelicten, zoals in het wetsvoorstel vervat.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de PvdA, D66, de OSF, de SP en GroenLinks tegen het wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat het is aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet rechtspositie ambtenaren in verband met de toepasselijkheid van de Wet arbeid en zorg ten aanzien van rechterlijke ambtenaren en rechterlijke ambtenaren in opleiding (29409);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek in verband met**

aanpassing van de regelgeving inzake de vestigingsplaats van een opleiding (29244).

Deze wetsvoorstellen worden zonder beraadslaging en zonder stemming aangenomen.

Aan de orde is de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Coördinatiewet Sociale Verzekering en andere wetten in verband met een administratieve lastenverlichting inzake de vaststelling van het premieloon en het uitkeringsloon (Wet administratieve lastenverlichting en vereenvoudiging in sociale-verzekeringswetten) (28219);**
- **het wetsvoorstel Wijziging van de Wet op de loonbelasting 1964 in het kader van administratieve lastenverlichting en vereenvoudiging in sociale-verzekeringswetten (Aansluitingswet Walvis) (28371).**

De **voorzitter**: Ik heet minister De Geus en staatssecretaris Wijn van harte welkom.

De beraadslaging wordt geopend.

De heer **Van Driel** (PvdA): Mevrouw de voorzitter. Laat ik beginnen met te zeggen dat mijn fractie niet gelukkig was met de kwaliteit van de schriftelijke beantwoording in eerste termijn. Die was bedroevend. Aangezien deze Kamer alle mogelijke moeite doet om het kabinet ter wille te zijn bij de behandeling van een aantal spoedeisende wetsvoorstellen, mag toch verwacht worden dat de kwaliteit van de beantwoording voldoende is. Zeker bij wetsvoorstellen van het ministerie van SZW stelt het kabinet nogal eens vast dat een wetsvoorstel spoedeisend is. Dat is zowel eind vorig jaar als nu voor de zomer gebeurd voor een behoorlijk aantal wetsvoorstellen. Dan mag echter ook van het kabinet verwacht worden dat er adequaat wordt gereageerd, want de Eerste-Kamerleden wringen zich in allerlei bochten om het kabinet tegemoet te komen, soms zelfs contrecoeur, zoals wij net bij het ordedebat hebben gemerkt. Dat wij, terwijl wij onder druk gezet en opgejaagd worden, dit soort antwoorden krijgen, maakt het enthousiasme bij de PvdA-fractie om